

De programul educaţional „Schimbul de tineri”, derulat prin Clubul Rotary Internaţional, au beneficiat şi sigheteanca Vanessa Iurca şi brazilianul Bruno Olivieri Panace. Chiar dacă ei au locuit şi învăţat aproape un an în ţara celuilalt, ei s-au cunoscut abia acum la Sighet, cînd Vanessa s-a reîntors din America Latină.

„Am stat acolo 11 luni, spune Vanessa Iurca. După terminarea clasei a IX-a, matematică-informatică la Liceul „Regele Ferdinand” din Sighetu Marmaţiei, m-am decis, acum un an, să iau parte la acest program de schimb, iniţiat de Rotary Internaţional. Aşa am ajuns să locuiesc în Brazilia şi să urmez cursurile clasei a X-a acolo. De 5 ani fac dans sportiv şi sînt membră a trupei de tineret Mini Maxi Dance Club Sighet, care anul acesta s-a clasat pe locul 2 la nivel naţional la categoria dans formaţii. Acum fac intensiv limba franceză în particular, întrucît clasele XI şi XII le voi face în Elveţia. Vreau ca şi studiile universitare să le fac tot acolo. La preselecţia organizată de Rotary am fost 20 de tineri din România. Am dat probe de psihologie şi de limbă engleză. Am ales Brazilia probabil din cauza dansului. Am ajuns în Alkonga, oraş cu 120 de mii locuitori, din sudul Braziliei. Am locuit, pe rînd, la două familii.

Una era de japonezi. Fiica lor era plecată în Thailanda în cadrul aceluiaşi schimb educaţional. La familia următoare de brazilieni am avut 3 surori şi un frate, de vîrsta mea, cu care m-am înţeles foarte bine. La Sighet am o soră mai mică. Nu ştiam o iotă portugheză. La început, am conversat în engleză şi spaniolă. După o lună am prins şi portugheza. Mi-au plăcut acolo uniformele. La liceul meu îmbrăcămintea era de tip sport: pantaloni de trening şi tricou. La alt liceu erau blue-jeans şi tricou alb sau cămaşa liceului. Toţi erau la fel, frumoşi nu ca la noi, că nu distingi elevul de profesor. Mîncarea lor specifică este orez cu fasole. Dar se mănîncă pui, porc şi vită. De două ori pe săptămînă făceam echitaţie şi 14 ore de sport pe săptămînă. De dansat am dansat cu trupa şcolii. Acolo, totul e un dans. Experienţa din Brazilia este de neşters. Numai zborul cu avionul durează 14 ore, la care se adaugă orele de aşteptare… Oricît de bine mi-a fost acolo, oricît de mulţi prieteni am avut (aici includ familiile adoptive, colegii) tot singură am fost. Româneşte nu am vorbit decît la telefon sau pe messenger cu părinţii şi surioara din Sighet. La început am plîns, apoi m-am obişnuit. Acum, ajunsă la Sighet, mi-e dor de cei de peste ocean. De aceea, anul trecut, la plecare, organizatorii m-au sfătuit să nu mă îndrăgostesc acolo, să nu leg prietenii strînse, întrucît despărţirile sunt inerente şi suferinţele enorme. E greu să ai 15-16 ani şi să te trezeşti la 12.000 de kilometri depărtare de casă, singur. În cercurile în care m-am învîrtit nu se consumau droguri şi nu se fuma. Doar narghileaua era uneori la modă. De băut am văzut că se bea votcă, tequilla. Oricum, mă bucur că am cunoscut un popor cald, iubitor.”

Bruno Olivieri Panace are 17 ani şi este dintr-un orăşel de lîngă Sao Paolo: „Am aflat de la bunicul meu – rotaryan - despre acest schimb. Am optat pentru România, întrucît doream să văd Europa. Chiar am fost în vizită în Ungaria, Austria, Belgia, Franţa, Italia, Olanda, Turcia. Eu am terminat la Colegiul Naţional „Dragoş Vodă” din Sighet, clasa a XI-a, la clasa de filologie-franceză intensiv. Prima familie de adopţie a fost în Crăciuneşti, o familie de ucraineni. Tata era Liviu Lazarciuc, primarul localităţii Bocicoiu Mare, iar mama era Natalia, medic stomatolog. Aici am avut 3 surori. A doua familie este a Vanessei, unde ea şi Briana îmi sînt surori, iar Ramona şi Dănuţ Iurca, părinţi. Tata Dănuţ este rotaryan, iar sediul Clubului Rotary Sighet este chiar la complexul patronat de el, Casa Iurca de Călineşti. Limba am învăţat-o pe parcurs. Portugheza nu e departe de limba română. Am reuşit să citesc şi să-mi placă cîteva poezii de Eminescu. Îmi plac foarte mult sarmalele, mămăliga, mititeii şi ciorba de burtă. Ţuica e prea tare, no! Îmi plac şi manelele. Mă bucur că am aflat mai multe despre România şi despre Maramureş. Mi-e dor şi mie de Brazilia. Peste cîteva zile mă întorc acolo să mă înscriu la facultate, pentru că la noi se fac doar 11 clase. Chiar dacă acum un an, la plecarea din Brazilia, am fost şi eu avertizat să nu mă îndrăgostesc în România, cu siguranţă voi mai reveni în Maramureş.”

Schimbul internaţional de tineri este practicat de Rotary din 1929. Şederea de un an în altă ţară le permite tinerilor cunoaşterea altor culturi, altei limbi. Ei sînt adoptaţi de două-trei familii în care se integrează ca acasă, în propria familie. Anual, 9.000 de elevi şi studenţi din întreaga lume sînt sponsorizaţi de Rotary pentru a participa la aceste schimburi de experienţă, benefice.

Autor: Florentin NĂSUI

Sursa: Graiul.ro

